

Reménytelen előrelépés

Juhász Géza

Az 1982-ben alakult *Intergraf Nyomdaipari Szerviz és Kereskedelmi Kft.* tevékenységéről az utóbbi két-három évben nem tudunk lapunkban írni, mert minden esetben azt a választ kaptuk, hogy most nem aktuális, majd szólnak, ha szívesen nyilatkoznak.

Hát most eljött ez az idő, és amint leültünk beszélgetni, mindjárt azt kérdeztem *Dezső Árpádtól és Könczöl Gézától*, a kft. részbeni tulajdonosaitól, mi volt az oka annak, hogy a nyomdaiparban amúgy jól ismert cég hallgatásba burkolózott.

– Olyan időszak volt ez – válaszolt Dezső Árpád –, amikor sok minden elkezdődött nálunk, de nem jutottunk ezeknek a végére, így nem tudunk határozott és végleges dolgokról, a jövő felé vezető útról beszámolni a lap olvasóinak.

– Mik voltak ezek?

– Az egyik ilyen volt, hogy megkeresett bennünket egy külföldi cég, és olyan ajánlatot tett, hogy megvenné az *Intergraf* üzletágainak egy részét. Mi elkezdtük velük a tárgyalást, mely elég hosszúra nyúlt, mivel vételárként kevesebbet ajánlott, mint amit mi kértünk. Közben a külföldi cég élére új vezető került, aki visszalépett a további tárgyalástól. Ugyanakkor mi is próbálkoztunk más ország felé: lengyel partnerrel terveztünk kereskedelem és szerviz, valamint klisékészítés terén üzletet kötni – de ez sem jött össze.

– Más egyéb is történt?

– Közben elindítottunk egy jelentős beruházási tervet, amelyhez a Széchenyi Tervből állami támogatást igényeltünk. A pályázathoz be kellett adnunk az ötéves várható termelési prognózist. Ennek alapján a maximális ötvenmillió forint támogatást nyertük el a százhatvan millió forint értékű beruházáshoz, amely a digitális flexográfiai formakészítés minőségi javítását, valamint kapacitás- és méretbővítést célozott meg.

– Befejeződött ez a jelentős beruházás?

– Sajnos, itt is változás következett be. 2001-ben Európában – így hazánkban is – elkezdődött egy gazdasági recesszió, amely a mi elképzeléseinket is érintette. Így nem jöttek azok a tervszámok, amelyeket a pályázathoz beadtunk. A megrendelési állományunk ugyan nem csökkent, de több okból ez nem hozott annyi árbevételt, illetve nettó eredményt, amely szükséges lett volna a teljes beruházás anyagi fedezetéhez. Így az illetékes állami szervekkel módosítanunk kellett a megállapodást, melynek következtében a hetvenmillió forintra csökkentett beruházási terv megvalósításához az eredeti ötvenmillió forint állami támogatás tizenhét millió forintra csökkent. Kénytelenek voltunk a beruházásból elhagyni a leglényegesebbet: egy új lézeres levilágító berendezést, amely digitális rendszerben két méter szélességű klisé tud készíteni. A beru-

házás többi része megvalósult, 2003-ban már működtettük az új berendezéseket. Természetesen nem tettünk le a most elmaradt gép beszerzéséről sem, hiszen azzal együtt teljes egész a terv megvalósítása, amely biztosíték a továbblépésre és arra, hogy újat tudjunk nyújtani üzleti partnereinknek. Az évek óta tartó jó kapcsolat eredményeképpen a Postabank, amely hitelképes partnernek tart minket, felajánlott egy jelentős hitelkeretet, amelyből befejezhetjük az eredeti beruházási tervet. Természetesen a már megvalósult beuházásokat addig is hasznosan tudjuk működtetni.

Az elmondottakból is látható, hogy a 2002-es év számunkra nem zárult úgy, ahogyan terveztük és ahogyan szeretnénk volna. Sőt azt is mondhatjuk, hogy az eddigi legrosszabb évünk volt. Ehhez az említettekén kívül az is hozzájárult, hogy bár a termelés volumene azonos volt a 2000. és 2001. évvel, de az árban nem lehetett érvényesíteni minden olyan költséget – például ilyen a munkabér növekedése is –, amely többletként jelentkezett. Ennek következtében a 2002. évet a 2001. évi eredményhez képest ötvenszázalékos nyereségsökkenéssel zártuk.

– Sikerült-e 2003-ban rendezni a sorokat?

– A 2003-as év nagyon fontos év volt: új stratégiát kellett kidolgoznunk, új elképzeléseket megvalósítanunk ahhoz, hogy a szekéren fordítani tudjunk. Mivel a termelési, kereskedelmi volumenünk 2003-ban sem nőtt, így kénytelenek voltunk különböző költségcsökkentő intézkedéseket hozni. Ebbe sajnos beletartozik a létszámcsökkentés is. Azt mondhatjuk, hogy bár még nincs kész a 2003. év végleges és részletes mérlege, az már egyértelmű, hogy a végrehajtott intézkedések következtében az adózás előtti eredményünk jelentősen javult 2002-höz képest.

– Hogyan tovább? Milyenek a kilátások 2004-re?

– Bizakodóak vagyunk. Bár a nemzetközi gazdasági helyzet javulása nem remélhető, a magunk háza táján sikerült néhány olyan lépést megtennünk, aminek várható eredménye biztató. Ezek következtében az Intergraf Kft., valamint a nyolcvan százalékos tulajdonrészű Omigraf Kft. és az ugyancsak hasonló tulajdonrészű, sepsiszentgyörgyi székhelyű Carpatgraf Kft. együttes tervezett nettó árbevétele kb. kétmilliárd forint lesz.

Örömmel közölhetjük, hogy hosszabb távú együttműködési szerződést kötöttünk a Dunapack Rt.-vel arra vonatkozóan, hogy a Dunapack minden hazai gyárába a flexófestéket vagy a -kliséit, illetve mindkettőt az Intergraf Kft. szállítja. A Dunapack Bulgáriában lévő gyárrészlegébe pedig festékkeverőt telepítettünk, amelyhez a flexófesték alapanyagot folyamatosan mi szállítjuk. Tárgyalásban vagyunk a Dunapack horvátországi gyárával is klisékészítés vonatkozásában. Növelheti kereskedelmi tevékenységünket az is, hogy a múlt év végén szerződést kötöttünk a Creo céggel az általa gyártott ofset CtP-levílágító berendezés forgalmazására. Mindezek az intézkedések, megállapodások alapjai annak, hogy 2004-re tíz százalékos árbevétel-növekedést tervezhettünk. Persze, ezért naponta jól kell teljesítenünk, együttes akarattal és fegyelmetten, jó munkával. Ebben nagy segítség az, hogy az ötven fős Intergraf Kft., a tizenöt fős Omigraf Kft. és a harminc fős Carpatgraf Kft. dolgozói közül a hazai

kettőben sokan vagyunk olyanok, akik évtizedekkel ezelőtt a Zrínyi Nyomdában együtt tanultuk a szakmát, együtt dolgoztunk nyomdászként, műszakiként, pénzügyesként – ahogy mondani szoktuk: „zrínyisek” vagyunk –, és olyan kollegiális, baráti viszonyt alakítottunk ki, ami az Intergrafnál és az Omigrafnál is gyümölcsöző.